

چالش ها و منافع آموزش بر بالین بیماران

فاطمه ابراهیمی بلبل^۱، (عفت مظاهری، راحله محمدی، زهرا تذکری)^۲

مقدمه و هدف

آموزش بالینی را می توان به عنوان فعالیت های تسهیل کننده یادگیری در محیط بالینی دانست که در آن مربی بالینی و دانشجو به یک اندازه مشارکت دارند و هدف آن ایجاد تغییرات قابل اندازه گیری در دانشجو است بطوری که همه دانشجویان در پایان دوره تحصیلی خود قادر باشند مهارت های مختلف آموخته شده را با کفایت لازم به اجرا درآورند.

بسیاری از دست اندرکاران آموزشی معتقدند که آموزش بالینی رکن و قلب آموزش پرستاری محسوب می شود و ارزش آموزش بالینی ایده آل در توسعه فردی، حرفه ای و نیز مهارت های بالینی پرستاری غیر قابل انکار است. از سویی، دانشجویان پرستاری آموزش بالینی را مهمترین بخش آموزشی خود می دانند و بیشترین مشکلات و نارضایتی ها را در ارتباط با آن مطرح می کنند.

مسئله آموزش بالینی و آماده سازی دانشجویان برای پذیرش نقش های مختلف در عرصه های خدمات بهداشتی و درمانی از اهم فعالیت ها و اهداف دانشکده پرستاری است که از طریق مؤثر واقع شدن مربی و وجود ابزارهای لازم امکان پذیر می باشد و برای بهبود کیفیت آموزش بالینی، باید وضعیت آن همواره مورد ارزشیابی قرار گیرد.

بحث و نتیجه گیری

اینکه برای افزایش کیفیت آموزش بالینی، کاهش یا بهبود چالش ها، مستلزم همکاری مربی، پرسنل بالینی، سوپروایزران آموزشی، سرپرستاران، مدیران پرستاری، مسؤولان برنامه ریزی آموزشی و سایر مسؤولین رده بالای مدیریتی می باشد.

کلمات کلیدی: چالش، آموزش، بالین

۱. مربی کارشناس ارشد پرستاری

۲. اعضای هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی اردبیل